

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1625**

§. 1. Idola esse amolienda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

§. I. *Idola peccatorum esse amolienda.*

RE ihuiscē praxis in celebri illo Iacobi factō despicietur, nam Si-
chem ciuitate à filijs suis, Dinæ sororis raptum vindicantibus, eucr-
fa, cum sibi metueret, ne vicina oppida in iplū insurgerent: non sine di-
uino instinctu vniuersam conuocans familiam: *abscite* (inquit) *Deos alienos*, *qui in medio vestris sunt*, & mundamini, ac mutate vestimenta vestra: *surgite*
& ascendamus in Bethel, ut faciamus ibi altare Deo, qui exaudiuit me in die tri-
bulationis, & socius fuit itineris mei: dederunt ergo ei omnes Deos alienos, quos
habebant, & inaures, quaerant in auribus eorum: at ille infudit ea subter terebin-
thum. Cumq; profecti essent, terror Dei invaserit omnes per circuitum ciuitates,
& non ap̄si sunt persequi recedentes. Ut insignia historiæ huius documenta
dilucidius exponamus, presupponendum Rachelem Iacobi uxorem dum
paterna domo egredieretur, omnia patris idola, tum aurea, tum argentea
clancula sustulisse: idque vel quod (vt Sanctus Chrysostomus. & Rupertus
testantur) idololatria infecta esset, quam vñā cum lacte materno luxerat,
vel (quod SS. Basilius, & Nazianzenus sentiunt) vt patrem suum ab idolo-
rum cultu (quem illa, à marito edocta, oderat) diuerteret. At quoniam
hominum cogitationes occultæ sunt & obscuræ, fieri potuit, vt illa minùs
cautè idola seruante, aliquis domesticorum illa supplex cōleret. His ad-
do: Simonem & Leui, de excidio Sichimæ nonnulla secum etiam *idola*
tum aurea tum argentea sustulisse, non sine Dei offensa, & idololatria cō-
mittendæ periculo. Quod cum Iacob percepisset, vt tanti damni occasiōne
ab illis auerteret, ea protulit, quæ iam supra retulimus. PRIMVM quod hinc
documentū elicimus, est: omniē patrēfamilias diligēter in cūbere debere, vt
per oēs domus angulos inuestiget, nū aliqua forsā idola in eadē delitescant.
Idola nāque sunt *peccata* ac vitia, quæ peccatores supplices adorāt, eo modo,
quem Tractatu p̄aecedenti descriptissimus, quibusque familia male instituta,
vt plurimū scatet: est enim microcosmus, in quo nō nisi *cōcupiscentia carnis*,
dianiarum cupiditas, ac *superbia* vite imperiū ac dominiū occupat. Hęc porr̄
Sacra Scriptura *Deos alienos* hic nuncupat, quodā verò nos Deo auertant,
quos ab omni familia Christiana procul abesse oportet, ac multò magis ab
eiusdē rectore, ac directore. Si enim tu Pater & Dominus hęc numina vt a-
lienā non reijsis: mirū profectō non est, filios & seruos eisdē velut proptijs
supplicare: & si ipse immersus es vitijs, quī familiæ persuadeas, vt ab eisdē
quā maximē declinet, eaque detestetur? Nō verò crediderim, te adeò ignauū
& abiecto animo fore, vt publicam hanc idololatriam in tuis æquanimiter
toleres, ac deprehensia peccata dissimules, nec corripias.

SED quoniam improbi filij & serui hęc idola omni studio abscondere

Gen. 35. 2.

Gen. 31. 19.

Hom. 57. in

Gen. vide

Initio l. Pro.

Perer. ib.

Oratio de S.

P̄schat.

I.

Peccata ex-
tirpanda.

cap. 6.

1. Ioann. 2. 6.

Inquire ut
pater non
ut hostis.

d Pr. 24. 15

Ne sis facile
scelerus.

e Gen. 31. 32.

f Luc. 16. 8.

Pro. 30. 20.

Li. 8 in Gen.
c. p. 1.

Deus pecca-
ta vult
tollit.

10. 57. 412.

conantur: ne forsitan parentes ac Domini talia domi haberi, colique rescient: diligenter propterea attendendum est; & indicia omnia, quæ ea prodant, obseruanda & exequienda; interroganda, inquirendo, quibus cum a-gant domestici, siue domi siue foris; aliaque quæ prudentia suggesteret, considerando: idque non anxie, & instar inimici d*in fida* antis, & impietatem in tuis domesticis querentis, vt calumnieris, eorumque requiem vales, si tali animo se obseruari intelligent, sed anaici instar, nihil optantis reprehensione dignum inuenire, sed obseruantis tamen, & prudenter ac circumspetè inquirentis, vt præueniat; aut, si lapsum deprehendat, auxilium & remedium aliquod adferat. Nec, postquam omnem tibi adhibuisse diligentiam videatis, & nulla criminis offensionisque occurrat suspicio, rem domus in tuto versari propterea existimes, sunt namque subditi in sceleribus suis occul-tandis cautiiores, quam sint parentes ac Domini in eisdem inquirendis: saepè fit, vt de quo minima erat suspicio, is reuera idolum in sinu suo foueat, & amplectatur. Memineris quid ipsi Iacob in simili casu euenerit. Cùm enim Laban sacer, idola sibi erecta cōquereretur, magna animi senectate respondit: e apud quemcunque inuenieris Deos tuos, nec etur coram fratribus nostris. Tunc Laban magna quidem arrogantia & fastu eadem vbiique qua-rens, non inuenit: quia Rachel fuit illo cautor, que parentis videns anxietatem, festinans ea abscondit subter stramenta camelij & sedet de super, sumptaque à re verisimili excusandi occasione, cur surgere, aut loco se mouere non posset: ipsius Laban curam & anxiam solitudinem facile elusit, & ita Iacob exultauit ac gestij, certò sibi persuadens, nullum suorum domesticorum furti illius reum esse, aut talia idola colore. Vt terque ramen errauit: quia (vt Christus D. dixit) filii huius seculi prudentiore filii lucis sunt, quibus opera sua occultant: eosque elidunt, qui omnem se in quaerendo diligentiam adhibuisse credunt. Et quando superiores & patres familias sibi persuadent, domum suam sanctimonia clarere: aliqua forte Rachel non deerit: de qua minima erat suspicio, quæ idola colat, crimenque committat; quod omni, qua potest, fraude & arte palliare conetur. Hinc Rupertus ait, singulari Dei revelatione Iacob cognouisse: domi suæ idola abscondita delitescere: Dominus namque, dum illum periculo, quod à ciuitatibus cum Sichima fere iunctis iphi imminebat, educere vellet, illi interim apparel & indicat familiam illius *idolatria* criminè contaminatam esse, quam nisi purgaret, se illi propitium minimè fore: quemadmodum postea etiam Iosue edixit: populum se discrimine non prius erupturum, quam furtum, cuius unus reus erat, expurgasset. Iacob itaque diuino morus instinctu, omnes domesticos collegit, eosque commonuit, vt omnia idola à se procul eliminarent.

Vt porro Sancti huius Patriarchæ factū imitemur, noua revelatione no-

bis

bis minimè est opus: sed similia monita similibusq; verbis domesticis in genere proponenda sunt, duobus præsertim temporibus & occasionibus, quibus & suos Iacob est allocutus. PRIMO vbi aliquod periculum ac discrimen vniuersæ familiæ imminet: tunc quippe timendum, ne in occultorum aliquorum eius criminū punitionem cælitus eueniat: ac propterea tunc expedit, omnes in locum vnuin conuocatos, ad pœnitentiam & confessionem exhortari, dicendo: i abscite deos alienos, qui in medio vestri sunt: vereor enim, ne inter vos idola aliqua abscondita delitescant; & sint, qui peccatis inquitam habeant conscientiam. Quamobrem tam prauam à vobis societatem & commercium rejcite, ac delicta confitemini; quo iram Dei ceruicibus nostris imminentem auertamus.

Imo si gloria diuinæ, tuæque familie boni sis cupidus non est quod expectes, donec tale ei discrimen imminere videoas, vt ita seriò eam admoneas, sed quemadmodum Iacob hanc admonitionem fecit, quando Dominus ei præcipit, vt in Bethel pergeret, sacrificium oblaturus; quia videbat, illud ei minimè gratum fore, nisi ista præcederet diligentia & inquisitio: Ita meritò in solemnioribus anni festis omnem familiam conuocare decet, eamque ascensionis in Bethel (id est domum Dei) admonere, quod diuinis officijs assistant; & solemnitatem, quam Ecclesia tunc repræsentat, celebrent. Quod autem domestici id ea cordis puritate peragant, quam Deus requirit, sicut illis & ex animo dicas, oportet: Eucite Deos alienos de medio vestri, mundamini & mutate vestimenta vestra, non modò corporis (quod in festis serui agere solent) sed in primis animæ: omni vos vitiorum indumento spoliantes, & virtutum habitum assumentes; vt decenter ac pure omnes coram Deo comparere valcamus.

SANCTA hæc monita, in genere, magno amore, spiritus feroce, opportuneque de prompta, magnam vim habent ad tollenda peccata, vt in hoc exemplo manifestè appareat. Omnes enim domestici Iacob (vt testatur scriptura) mox illi morem gessere; & quotquot habebant idola, ea statim ei tradiderunt, etiam Rachel quæ astu quodam illa patri surripuerat, (si tamen adhuc illa apud se habebat) Iacob marito suo eadem reuelauit. Laban enim suo illa commodo inuestigabat; Iacob verò ob vnicum animæ bonum; Laban rigide illam, ac velut extrancam alloquebatur. Iacob verò amicè ac benevolè. Natura enim, quæ homini, more hominis, insulsè loquenti, & asperè agenti culpas suas occultare gaudet, à diuina gratia illicitur, & iuuatur, ad eisdem homini, vices Dei gerenti, blandumque se ac misericordem exhibenti aperiendas. Hinc iam supra diximus, per magni referre, gubernationem cum amore ac lenitate dirigere, erga ingenuos præcipue, qui id aduententes, sponte ac libenter se dedunt, nec suam imbecillitatem negant, quo

In tribula-
tione con-
scientia ex-
cutienda.
1 Gen. 35. 2.

Et festis so-
lemniori-
bus.

Gubernatio
lensis est effi-
cax.

remedium aliquod adhibeat. Atque hoc modo vitia, quæ firmas à multis annis radices egerant, iam à corde euelli solent; & manifestata curari: totaq; domus ab omni idolatria spirituali occulte inualesceat, penitus emundari.

In dictum locum.

Occasiones & radices peccatorum tollenda.

Absit cupiditas.

i Mich. 7.19
Li. 3. in Gen.
cap. 12.

Crucis Christi medi- cina.

I pre- sequor

a Mat. 5.15.

VERVM feruens Iacobi diligentia viterius etiam processit; nam quamuis idola ex auro argentoque conflata, illorumque inautes, & monilia admodum pretiosa essent, nullum tamen cupiditatem dedit, nec metallum illud pretiosum in suum usum conuertit: ne eius aspectu idola ipsa, quæ ex auro illo confecta erant, in memoriam reuocaret: ac propterea omne aurum & argentum, quod accepit, statim terræ infudit, ne in posterum videri posset. Imò notat Abulensis, Iacob non idola modò confregisse, sed igni omne metallum iniecisse, ut liquefactum per terræ venas penetraret, atq; ita euanesceret: ne, quod in idolum conflatum fuerat, in hominum usum cederet, eosq; pollueret. Quid verò hoc aliud sibi vult, quām superiores ac dominos de familiarum suarum bono lolicitos commonefacere, non debere esse contentos, si peccata qualitercumque è medio auferantur, sed operam etiam dare debere, vt & occasiones & radices illorum penitus euellantur. Ne igitur avaritia illos excæceret, nec ob exiguum lucellum comparandum, domi quid retineant, quod alicuius criminis committendi sit occasio: sed viuat econtra amoris diuini in eis zelus, vt terra obruant, quidquid peccatum suscitare queat, dent operam, ut monilia aurea, quæ idolorum aures exornabant, obedientiamque idolatriarum testabantur, amoris diuini flamma consumantur & pereant, ac maledictam adeò obedientiam detestentur, terræque profundo obruant: ne in posterum consurgat & compareat, neque alia in anima vigeat obedientia, quām quæ ostertur Deo vero, & Iesu Christo D. N. qui nos è dura captiuitate pretioso sanguine redemit; & abi omnibus peccatis nostris, quæ prouiciet in profundum maris, emundabit. Declaravit hoc Iacob (vt bene Rupertus obseruat) dum idola iuxta arbores terebinthum (ex qua resina distillat) sepelinunt: quæ arbor crucis Christi figura est, èqua pretiosi sanguinis illius resina, ad vulnerum nostrorum medicamentū profluxit: cuius efficacia omnia delicta nostra sepulta euaneantur.

§. II. Exhortatio Dominorum subditos adificat.

DENIQUE dominus domesticos suos ita exhortari debet, vt exemplo illic suo præluceat, dicendo sicut Iacob: *surgite & ascendamus in Bethel, ut faciamus ibi altare Deo, qui me exaudiuit in die tribulationis meæ, & socius noster itineris mei;* & non ait: ascendite, & struite altare; sed: *ascendamus & faciamus nam in hisce religionis actibus, capita præcedant necesse est,* & alios secum trahere, vt sint tanquam a *incarna ardentes,* quæ toti domui colueant, & tanquam *SAL:* vt omnibus, qui in domo versantur, virtutum